

Az új színházi évad tervei

Beszélgetés Beke Sándor főrendezővel

A színház nyári szünetre bezárt kapui ismét megnyitlák Kecskeméten. Igaz, hogy még nem a főbejárat ajtószárnyai, ahol a közönség érkezik az előadásokra, hanem csak a művészbemjáróé. De ott a forgalom már ugyanolyan nagy, mint év közben szokott. Ez nem is csoda, hiszen a társulat tagjai egyszerre három produkció előkészületén dolgoznak.

A szeptember 29-i évadnyitó előadás „dirigense” Beke Sándor, a színház új főrendezője, akit „saját” darabjának, Sütő András Káin és Ábel című drámájának próbái mellett az évad egészének előkészületei is foglalkoztatnak. Beszélgetésünk első kérdése ezért az új műsortervre irányult: milyen elvek alapján választották ki a színház 1978/79-es évadjának bemutatóit?

— A legfontosabb elvünk az igényesség volt, amely a Katona József Színház sok régebbi produkcióját is jellemezte. Igényesség a darabok kiválasztásában és a megvalósításban egyaránt. Olyan művekből állítottuk össze tehát a műsortervünket, amelyek remélhetően a közönség megértésére, tetszésére és szeretetére találnak.

— *Milyen színházi műfajok jellemzik majd az új évadot?*

— A szokásoknak, hagyományoknak megfelelően drámákat, vígjátékokat és zenés darabokat játszunk. Sütő András: *Káin és Ábel*, Dosztojevszkij: *A félkegyelmű*, és Cocteau: *Rettenetes szülők* című drámái állnak a műsorterv „fő vonulatában”. A viszonylag könnyebb műfajokat képviselik: Eörsi István: *Az ördög* (Play Molnár) és Verne—Csepreghy: *Sztrogoff Mihály utazása*. Zenés változatban játszunk el *Labiche—Michel: Olasz szalmakalap*, *Goldoni: Két úr szolgája* című boházokat, illetve *Wassermann: La Mancha lovagját*. A program műsortervi arányainak meghatározásakor az az elv vezetett bennünket, hogy az évad ne tűnjön túl komornak, de kerüljük el az olcsó szórakozást, a könnyű siker felkínálkozását is...

— *A színház változatlanul repertoár játékrendben dolgozik?*

— Igen, bár tudjuk, hogy tavaly sok jogos kritika érte a szervezést, elsősorban azért, mert a nézők nem kaptak időben és elegendő tájékoztatást, s olykor hosszan várakoztak is, míg bérletük sorra került. Ezért a következőkben legkésőbb három hónap leforgása alatt minden bérlet megnevezheti a maga előadását, a darabok heti-kétheti váltásban „forognak” és jelentősen javítunk a propagandán is. A Kulturális Minisztériumtól kapott anyagi támogatást felhasználva hirdető és tájékoztató táblákat helyezünk el a város központján.

— *Változik-e a Kelemen László stúdiószínpad szerepe a színház tevékenységében?*

— Igen, növekszik a jelentősége. Az új évadban négy bemutatót tartunk a stúdiószínpadon, főként azzal a céllal, hogy az eddigieknél jobban elfogadtassuk, megszeretessük az „intim színház”-at a kecskeméti közönség

körében. Ezt a célt szolgálta a terem teljes belső felújítása, az új székek, a megemelt nézőtér, s az átalakított társalgó. A műsorterv egyelőre még nem színházi kísérletekre irányul, hanem igényes és népszerű, mindenki által élvezhető darabokat tartalmaz. A százhusz nézőt befogadni képes kisszínházat iskolai—üzemi szervezésben, és nem előzetes bérletezéssel kívánjuk estéről estére megtölteni.

— *Ha már a fiatalság is szobakerült, mi lesz az iskolaszínház kezdeményezésének további sorsa?*

— Folytatni kívánjuk, bár a szervezeti forma kérdésében már nem döntöttünk. Az ifjúság megnyerése a társulat fontos célkitűzéseinek egyike, ezt szolgálja a műsorterv több darabja, a nagyszínházban és a stúdiószínpadon is. *Páskándi Géza* Apáczai életéből készült *Tornyot választok* című drámája, vagy *Osiecka Ó meg Ó* című játéka éppen úgy, mint *Dosztojevszkij*, Sütő András vagy Cocteau darabjai. Az a célunk, hogy az ezekhez kötődő elemzések, műhelybeszélgetések, vagy a nyitott próbák rendezvényei ne csupán egyéni kezdeményezések legyenek, hanem szervesen kötődjenek a színházi műhely programjához. Vegyen részt benne tehát több színész és rendező, talán mind-egyik...

— *A színház másik nagy feladata a tájolás...*

— Úgy van; a kecskeméti társulatot terheli az országban a legnagyobb számú vidéki előadás kötelezettsége. Ugyanakkor talán Bács-Kiskun megyében vannak a legmostohábban felszerelt, ellátott művelődési házak is. A felvetődő gondok legnagyobbika; hogyan lehet a művészi igények feladása nélkül vidékre szállítani a színházi produkciókat. Elvünk az; nem viszünk mindenáron minden darabot oda, ahová kéri, hanem csak azokat, amelyeket az adott művelődési ház színpadán színvonalasan elő is lehet adni. Tehát arra ügyelünk, hogy csak azokat a produkciókat kössük le, amelyekben sem a látvány gazdagsága, sem a művészi gondolat nem szenved majd hiányt a vidéki előadás körülményei között. Szorgalmazzuk, hogy aki csak teheti, az „jöjjön be” a kecskeméti színházba, ugyanakkor azt is, hogy ahol jók a feltételek, oda pedig mi utazzunk el. A színház éppen ezen elv jegyében „vidéki premier”-t is szervez. *L. Zorin: Varsói melódia* című lírai drámáját szeptember 16-án Bácsalmáson mutatjuk be először.

— *Az újjászervezett társulat tehát már teljes erőbedobással dolgozik...*

— Már augusztus közepe óta. Sok új tehetséges művészt szerződtettünk, akik minden bizonynyal hamar beilleszkednek majd a társulat régebbi tagjai közé. Mindegyikükről elmondhatom, hogy képességeik legjavát kívánják nyújtani. Ezért is remélem, hogy a közönség mielőbb megszereti és éppen úgy kecskemétieknek vallja majd őket, mint azokat, akik már évek óta a városhoz, a Katona József Színházhoz kötődnek.

P. M.